

آیا بازداشت کفیل در اجرای ثبت قانونی است؟

عقد کفالت در قانون مدنی عنوان خاصی دارد و در قانون مجازات عمومی هم برای جلوگیری از فرار متهم قرار آخذ کفیل پیش یافته است. در اجرای ثبت نیز برای آزاد کردن مدیون مورد بازداشت از طریق کفالت اقدام میشود ولی این کفالت از جهت تابع مقررات قانون مدنی و از جهت دیگر تابع مقررات اصول محاکمات جزائی گردیده و بهمین جهت بخشی پیش میآید که آیا اتخاذ چنین رویه ای تاچه اندازه منطبق با اصول قانون اساسی و قوانین عادی خواهد بود.

برای روشن ساختن این مطلب قبل این مواد مربوطه از قوانین اساسی و عادی و آئینه ها را درج و میسیس بوضیع مطلب میبردارم:

بخش اول - قوانین و مقررات مورد استناد در این مقاله

۱ - بعضی از مواد قانون مدنی راجع به کفالت حقوقی.

ماده ۴۷۳ - کفالت عقدی است که بموجب آن احد طرفین در مقابل طرف دیگر احصار شخص ثالث را تعهد میکند. متعهد را کفیل شخص ثالث را مکفول و طرف دیگر را مکفول له میگویند:

ماده ۰۷۴ - کفیل باید مکفول را در زمان و مکانی که تعهد کرده است حاضر

نماید و لاید از عهده حقی که بر عهده مکفول ثابت میشود برآید:

ماده ۱۷۴ - اگر کفیل ملتزم شده باشد که مالی در صورت عدم احصار مکفول بدهد باید پنجویکه ملتزم شده است عمل کند.

ماده ۴۷۴ - اگر کفیل مکفول را در غیر زمان و مکان مقرر با برخلاف شرایطی که کرده اند تسلیم کند قبول آن پرمکفول له لازم نیست لیکن اگر قبول کرد کفیل بروی میشود و همچنین اگر مکفول له برخلاف مترابین طرفین تقاضای تسلیم نماید کفیل ملزم بقبول نیست.

ماده ۰۷۶ - در موارد ذیل کفیل بری میشود:

۱ - در صورت حاضر کردن مکفول پنجویکه متعهد شده است.

۲ - در صورتیکه مکفول در موقع مقرر شخصاً حاضر شود.

۳ - در صورتیکه ذمہ مکفول پنجوی از انجام از حقی که مکفول له او دارد بری شود.

۴ - در صورتیکه مکفول له کفیل را بری نماید.

۵ - در صورتیکه حق مکفول له پنجوی از انجام بدیگری منتقل شود.

۶ - در صورت فوت مکفول.

بازداشت کفیل

ماده ۷۴۷ - هر گاه کفیل مکفول را مطابق شرایط مقرره حاضر کند و مکفول نه از تسليم او استناع نماید کفیل با اشهاد یا مراجعته بحاکم بری میشود.

۳- بعضی از مواد قانون اصول محاکمات جزائی راجع به کفالتات جزائی:

ماده ۱۲۹ - برای جلوگیری از فرار با پنهان شدن متهم مستنطق میتواند قرار یکی از تأمینات ذیل را بدهد.

۱ - التزام عدم حرکت از محل اقامت (بدون اجازه مستنطق) و حاضر شدن برای استنطاق و محاکمه و اجرای حکم در موقعی که متهم اخطار میشود با قید وجه التزامی که متهم در صورت تخلف خواهد پرداخت . میزان وجه التزام را مستنطق معین خواهد کرد .

۲ - دادن کفیل .

۳ - دادن وثیقه وجه یا مال دیگر (اعم از منقول یا غیرمنقول) .

۴ - توقیف احتیاطی .

ماده ۱۳۱ - کفالت شخصی پذیرفته میشود که اعتبار او برای پرداخت وجه الکفاله محل تردید نباشد . تشخیص این موضوع بعده کسی است که قرار اخذ کفیل میدهد در صورت فرار متهم یا عدم دسترسی باو در مواردیکه حضور شخص او ازطرف مستنطق یا محکمه یا مدعی العلوم مقرر گردد کفیل ملزم پرداخت وجه الکفاله است .

ماده ۱۳۶ - هر گاه متهم در مواعده مقرره حاضر شده و سریعی از اطاعت حکم محکمه نموده و همچنین در موقعی که صریحاً بواسطه عذر موجه حاضر نشده وجه الکفاله مسترد و یا کفیل از مسئولیت فارغ میشود .

ماده ۱۳۶ مکرر - هر گاه متهمی که وثیقه داده یا دیگری بجای او وثیقه داده است در موعد مقرره حاضر نشود مدعی العلوم امر خواهد داد که وثیقه پنچ دولت بخط شود . این امر بکسیکه وثیقه را داده ابلاغ خواهد شد آنسchluss میتواند تا ده روز از تاریخ ابلاغ بمحکمه ابتدائی که مدعی العلوم در حوزه آن مأموریت دارد شکایت نماید . اگر متهمی که کفیل داده است در موعد مقرره حاضر نشود مدعی العلوم یا مستنطق بکفیل اخطار خواهد کرد که (در ظرف پنج روز یا متهم را حاضر کند و یا وجه الکفاله را تأدیه کند و وجه الکفاله با بر مدعی العلوم از کفیل اخذ خواهد شد) کفیل در صورت عدم پرداخت بدستور مدعی العلوم توقیف میشود مواردی را که کفیل میتواند مدعی برائت خود گشته و بمحکمه رجوع کند وزارت عدليه بموجب نظامنامه معین خواهد کرد . وصول وجه التزام از متهم بترتیبی است که برای وصول وجه الکفاله از متهم مقرر شده .

۳- بعضی از مواد آئین نامه اجرای ثبت راجع به کفالت در مورد اسناد رسمی

ماده ۲۲ - شخصی که در اجرا از معهده خمامت و یا کفالت نموده باید از عهد

بازداشت کفیل

ضمانت و کفالت خود برآید و اگر خودداری نمود مدیر ثبت مورد کفالت و ضمانت را از اموال ضامن یا کفیل استیفاء خواهد نمود و چنانچه دسترسی با مواف آنها نباشد طبق مقررات آئین نامه ضامن یا کفیل بازداشت خواهد شد.

ماده ۲۳ – درمورد کفالت باید بکفیل اختصار شود که مکفول عنه را در ظرف سه روز حاضر کند والا بمحویکه درماده بالا نوشته شده با او رفتار خواهد شد اگر کفیل مدعی داشتن عذر موجهیکه درمقررات وزارت دادگستری مورخ ۱۹ آبان ۱۳۱۱ پیش یافته شده است باشد میتواند بمدیریت ثبت رجوع کند.

۴ - مقررات وزارت دادگستری راجع به موارد برائت کفیل متهم نظر بماده ۱۳۶ مکرر اصول محاکمات جزائی که بموجب قانون دهم خرداد ۱۳۱۱ راجع باصلاح قانون اصول محاکمات مذبور تصویب شده است وزارت عدليه مقرر میدارد :

ماده ۱ – هرگاه مدعی العموم دستور توقيف کفیل متهم را برطبق مقررات ماده ۱۳۶ مکرر اصول محاکمات جزائی بدهد کفیل مذبور میتواند درموارد ذیل مدعی برائت خود شده و بمحکمه رجوع نماید :

- ۱ - درصورتیکه بخواهد ثابت کند متهم را درموعد مقرر حاضر کرده است .
- ۲ - درصورتیکه بخواهد ثابت کند درموعد مقرر خودمتهم شخصاً حاضر شده است .
- ۳ - درصورتیکه بخواهد ثابت کند شخص ثالثی متهم را درموعد مقرر حاضر کرده است .

۴ - هرگاه کفیل بخواهد ثابت کند درموارد مذکور درماده ۱۱۳ اصول محاکمات جزائی مکفول نتوانسته حاضر شود یا اینکه خودش یکی از آن جهات نتوانسته مکفول را حاضر کند .

- ۵ - درصورتیکه بخواهد ثابت کند مکفول قبل از موعد مقرر فوت کرده بود .
- ۶ - درصورتیکه بخواهد ثابت نماید پس از صدور قرار قبول کفالت مغلق شده است .

ماده ۲ - رجوع کفیل بمحکمه مانع از توقيف او خواهد بود مگر اینکه محکمه قرار استخلاص او را صادر نماید .

۵ - حدود اختیارات وزارت دادگستری در تدوین آئین نامه اجرای مفاد اسناد رسمی

ماده ۸ – قانون ۲۷ شهریور ۱۳۴۴

ترتیب اجرای مفاد اسناد رسمی و عملیاتی که اجرا متوقف برآنست از ابلاغ و توقيف اموال و اشخاص و هزینه های اجرائی و مصارف آن و تعیین حق الاجراء ...

پارداشت کفیل

و نیز ترتیب شکایت از طرز عمل و اقدامات اجرائی و مرجع رسیدگی بان وبطور کلی آنچه برای اجراء استاد رسمی لازم است طبق آئین نامه وزارت دادگستری خواهد بود.

۶- تعریف سند رسمی و آثار اجرائی آن

ماده ۸۱ - قانون ثبت - درنقطایی که وزارت عدله مقضی بداند برای تنظیم استاد رسمی دفاتر رسمی بقدر کافی معین خواهد کرد - هر دفتر استاد رسمی مرکب است از یکنفر صاحب دفتر و لااقل یکنفر نماینده اداره ثبت استاد .

ماده ۹۲ - مدلول کلیه استاد رسمی راجع بدیون و مایر اموال منتقل بدون احتیاج حکمی از محاکم عدله لازم الاجراء است .

ماده ۹۵ - عموم ضابطین عدله وسایر قوای دولتی مکلف هستند که در مواقعي که از طرف مأمورین اجراء پانها مراجعت نمیشود در اجرای مفاد ورقه اجرائیه اقدام کنند .

۷- اصل آزادی - ضرورت وجود نص صریح قانونی برای امکان توقيف شخص کفیل در امور مدنی

اصل ۹ متمم قانون اساسی - . . . سکن و شرف و حفظ و مصون از هر نوع تعرض هستند و متعرض احده نمیتوان شد مگر به حکم و ترتیبی که نوانین مملکت معین نماید .
اصل دهم - غیر از موقع ارتکاب جنجه و جنایات و تقصیرات عده هیچکس را فوراً نمیتوان دستگیر نمود مگر به حکم کتبی رئیس محکمه عدله برطبق قانون و در آن صورت نیز باید گناه مقصراً فوراً متنه درظرف ۲۴ ساعت باو اعلام و اشعار شود .
اصل دوازدهم - حکم و اجرای هیچ مجازاتی نمیشود مگر بموجب قانون .

۸- ضرورت امتناع از اجرای نظامنامه های خلاف قانون

اصل هشتاد و نهم متمم قانون اساسی - دیوانخانه عدله و محکمه ها وقتی احکام و نظامنامه های عمومی و ایالتی و ولایتی و بلدی را مجری خواهند داشت که آنها مطابق با قانون باشد .

۹- جرم بودن توقيف غیرقانونی

ماده ۱۹۳ قانون مجازات عمومی - هر کس اعم از حکام و نواب حکام و سایر مأمورین دولتی و غیر آنها بدون حکمی از مقامات صلاحیت دار در غیر موارد یکه قانون جلب و توقيف اشخاص را تجویز نموده شخصی را توقيف یا حبس کند یا عنفا در محلی مخفی نماید محکوم بسه سال حبس تأدیبی و محرومیت از خدمات دولتی خواهد بود .
کسیکه با علم و اطلاع برای ارتکاب جرم مذبور مکانی تهیه کرده و بدین طریق معاونت با مرتكب نموده باشد بعد اقل همان مجازات محکوم خواهد شد . اگر بر تک قبیل از آنکه تعقیب شود شخص توقيف شده را رها کند در صورتیکه شخص مذبور را زیاده از پنج روز

توقیف نکرده باشد مجازات او حبس تادیبی از دو ماه الی شش ماه و تأدیه غرامت ازده
الی پنجاه تومان خواهد بود.

اولیای قانونی اطفال از قبیل پدر نسبت باولاد و ولی نسبت بمجنون و قیم نسبت
بصفیر و معلم نسبت بشاغران از مقاد این ماده مستثنی میباشد مشروط براینکه اقدام
اولیا از حد تأدیب و اقدام معلمن از حدود وظائف رسمیه مربوط بدارس تجاوز ننماید.

بخش دوم - چرا بازداشت کفیل در اجرای ثبت برخلاف قانون است

چون موضوع توقیف غیرقانونی دریک کشور دمکراتی مسئله ای است بسیار
مهم و نظر باینکه مدتنهای مددید میگذرد که ادارات اجرائی تمام کشور بدون توجه به حکم
قانون مال یا شخص کفیل را توقیف مینمایند لازم دانست آنچه از قانون اساسی و قوانین
عادی و نظامنامه ها در این مقاله مورد استناد تواند بود قبل از نتایم و سپس
بتوضیح مطلب پیردازم بموجب قانون ثبت مصوب اسفند ماه ۱۳۲۰ مقرراتی برای کیفیت
تنظیم استناد رسمی و آثار متربه بر این تبلیغ استناد وضع شده که اهم آن اسکان اجرای
مقاد استناد رسمی پیش از مراجعة بمقامات قضائی و صدور حکم مینماید. ماده ۹۴ قانون ثبت
سیگوید (مدلول کلیه استناد رسمی راجع بدیون و سایر اموال منقول بدون احتیاج به حکمی
از محکم عدیله لازم الاجراء است) وطبق ماده ۵۹ قانون عموم ضابطین عدیله و سایر قوای
دولتی مکلف هستند در اجرای مقاد ورقه اجرائیه اقدام کنند و حتی در ماده ۹۹ تصریح
شده که (اداعی مجموعیت سند رسمی عملیات راجع باجرای آنرا موقوف نمیکند. . .)

چون اقتضا داشت کیفیت اجرای این قبیل استناد معلوم و ترتیب رسیدگی بشکایات
مربوطه و طرز عمل و اقدامات اجرائی مشخص گردد قانون مصوب ۱۳۲۲ شهریور ۲۷
در ماده ۸ خود بوزارت دادگستری اجازه داده که طبق آئین نامه ای نسبت باسور فوق
مقررات لازم وضع نماید.

مختصر دقیقی درعبارت ماده ۸ که فوتاً درج شده نشان میدهد که نظر قانونگذار
 فقط باستاند رسمی معنای ثبته کلمه معطوف بوده و متن خواسته طرز صدور اجرائیه و ابلاغ
 آن و توقیف شخص یا اموال مدبونی که نامش درستند رسمی مذکور است و همچنین مقررات
 مربوط پسایر تشریفات اجرائی را وزارت دادگستری تصویب نماید ولی در ماده مزبور
 بهیچوجه اجازه داده نشده که وزارت دادگستری نسبت به کیفیت اجرای تعهدات کفیل
 یا خاصی که در جریان اجرائی وارد میشود آئین نامه وضع کند و قانونگذار صرفاً در مقام
 تعیین تکلیف اجرای استناد رسمی بوده و بهیچوجه نظری باستاند عادی یا استناد رسمی غیر
 ثبته نداشته کما اینکه نیتوان استناد تنظیم شده در ادارات دولتی را بموجب آئین نامه
 اجرای مقاد استناد رسمی بموقع اجراء گذاشت و مثلاً مقاطعه کاری را بدون مراجعة بدادگاه
 توقیف کرد.

بع الوصف وزارت دادگستری در ماده ۲۲ آئین نامه اجرای مقاد استناد رسمی
 چنین مقرر داشته است که اگر شخصی در اجراء از متعهد کفالت نمود باید از عهده کفالت

بازداشت کفیل

خود برآید و اگر خودداری نمود مدیر ثبت مورد کفالت را از اموالش استیفاء خواهد نمود و چنانچه دسترسی باموال او نباشد طبق مقررات همین آئین نامه بازداشت میشود و ماده ۲۳ آئین نامه میگوید درمورد کفالت باید بکفیل اختار شود که مکفول عنه را درظرف سه روز حاضر نماید اگر کفیل مدعی داشتن عذر موجّهی که در مقررات وزارت دادگستری مورخ ۱۹ آبان ۱۳۱۱ پیش‌بینی شده است باشد میتواند بدیر ثبت رجوع کند.

بطوری یک‌ملأاحظه میشود وزارت دادگستری در خلال مقرراتی که برای کیفیت اجرای مفاد اسناد رسمی وضع نموده موادی برای اجراء تعهدات کفیل تصویب کرده و حال اینکه چنین اقدامی از حدود صلاحیت قانونی وزارت دادگستری خارج بوده و اساساً صلاحیت اداره اجرا هم قانوناً محدود باجرای اسناد رسمی لازم‌الاجرا نباشد . یعنی اسنادی که روی آنها بتوان اجرائیه صادر کرد.

بالنتیجه وزارت دادگستری برای تعیین کیفیت اجرای کفالتname عادی قانوناً صلاحیتی نداشته و اداره اجراهم برای اجراء چنین کفالتname ای تأسیس نشده تا صلاحیت داشته باشد .

مخالفت مواد ۲۲ و ۲۳ آئین نامه اجرائی باقوانین موضوعه بیشتر از این حیث ظاهر میشود که بموجب مواد مزبور مال یا شخص کفیل را میتوان بازداشت کرد .

وحال اینکه در قوانین مقرر نگردیده که اجرای ثبت حق توقيف مال یا شخص کفیل را داشته باشد بلکه طبق قواعد کلی مدعی توقيف کفیل باید با مراجعه بدادگاه تقاضای خودرا تقدیم دارد تا پس از صدور حکم و قطیعت آن اجرا گردد پس معلوم میشود مداخله وزارت دادگستری در ترتیب اجرای تعهد عادی که کفیلی در جریان اجرائی سپرده تامدیون اصلی آزاد گردد یا توقيف نشود فاقد مجوز است بویژه که مداخله مزبور بصورت وضع موادی در آئین نامه اجرائی درآمده که نتیجه آن توقيف شیخson یا باموال کفیل است وحال اینکه کفیل مذیون اجرائی نیست و بموجب سند رسمی لازم‌الاجراء تعهدی نسبرده بلکه در جریان اجرائی وارد شده که چون این امر بموجب سند رسمی لازم‌الاجراء نبوده راهی برای اجرای مفاد آن در اداره اجراء وجود ندارد .

مخالفت مواد ۲۲ و ۲۳ آئین نامه اجرائی باقوانون از اینجهت ظاهر میشود که طبق اصول ۹ و ۱۰ و ۱۲ قانون اساسی مال و شخص هر کس مصون از تعزیز است و نمیتوان مال کسی را توقيف یاخودش را بازداشت کرد مگر بموجب قانون و بالاجماع تشریفات قانونی . واما تشریفات قانونی برای توقيف کفیل درامر حقوقی ابستکه بدادگاه حقوق مراجعة شود و تخلف او ثابت گردد و حکم قطعی صادر و بموقع اجراء گذاشته شود و جزو ازاین طریق راهی برای توقيف کفیلی که طبق سند عادی تعهد سپرده وجود ندارد و بنابراین توقيف چنین کفیلی طبق موادی از آئین نامه اجرائی مفاد اسناد رسمی که موادی از اصول محاذمات جزائی را ملاک عمل قرار داده برخلاف قانون است و مشمول ماده ۱۹۳ قانون مجازات عمومی (توقيف غیر قانونی) و جرم خواهد بود .

تدوین کنندگان آئین نامه اجرائی مفاد اسناد رسمی کفیل مدنی را با کفیل جزائی

بازداشت کفیل

اشتباه کرده و بهمین جهت در مواد ۲۲ و ۲۳ آئین نامه ناظر بمواد ۱۲۹ و ۱۳۱ و ۱۳۳ از قانون اصول محاکمات جزائی بوده و آئین نامه وزارتی مصوب ۱۳۱۱ را مورد استناد قرار داده اند و حال اینکه تسری مقررات جزائی به امور حقوقی برخلاف اصول است زیرا ضمن مقررات جزائی تضییقاتی ملعوظ و اختیاراتی وسیع به متصدیان رسیدگی داده شده تا بتوانند جرمی را کشف و بزهکاری را بمجازات برسانند و این قبل مقررات استثنائی را نمیتوان در امور حقوقی منظور کرد مگر بموجب نص صریح قانونی بعبارت دیگر اگر در ماده ۱۳۶ مکرر قانون اصول محاکمات جزائی از امکان توقيف کفیل گفتو شده و ضمن آن بوزارت دادگستری اجازه داده شده که ترتیب رسیدگی بادعای برائت کفیل را باذکر موارد برائت معین کنند برای این بوده که مجرم نتواند فرار کند و اگر فرار کرد کفیل از ترس توقيف خود او را پیدا کند ولی در امور ثبتی باوجود مواد ۷۴۰ و ۷۲۴ و ۷۴۶ از قانون مدنی راجع بکفیل - وزارت دادگستری حق نداشته مواد مزبور را نادیده گرفته و خود مقرراتی وضع واژ لحاظ امکان و سرعت توقيف اموال و شخص کفیل حقوقی او را در عرض کفیل کفری قرار دهد .

موارد برائت کفیل حقوقی در ماده ۸۴۶ قانون مدنی معین گردیده که شامل کفیل در اجرای ثبت هم باید بشود ولی موارد برائت کفیل جزائی در مقررات دادگستری مورخ دهم خداد ۱۳۱۱ مذکور است - آیا بجهه مجوزی در آئین نامه اجرای ثبت ضمن ماده ۲۳ آن وزارت دادگستری از موارد برائت مذکور در قانون مدنی عدول کرده و موارد برائت مذکور در آئین نامه مربوط به قانون اصول محاکمات جزائی را مورد نظر قرار داده است ؟

بنابر ارتقی فوق الذکر مواد ۲۲ و ۲۳ آئین نامه اجرای مفاد استناد رسمی برخلاف قانون تنظیم شده و ادارات اجراء حق ندارند باستناد آن شخص یامال کفیلی را رأساً و بدون مراجعة بمقامات قضائی توقيف کنند .

مقامات قضائی هم نظر باصل ۸۹ متم قانون اساسی که بیگوید (دیوانخانه عدله و محکدها وقتی احکام و نظبات نامه های عمومی و ایالتی و ولایتی و بلدی را مجری خواهند داشت که آنها مطابق با قانون باشد) مکلفند از اجراء مدلول مواد فوق الذکر استناع نمایند و اگر دستور توقيف مال یا شخص کفیلی را اجرای ثبت صادر کند مقتضی خواهد بود که آنرا الغاء و براتب را برای تعقیب جزائی دستور دهنده توقيف و اجرای نماینده آن بداد سرای مربوطه اعلام فرمایند .

نتها راهی که برای حل این مشکل بنظر میرسد صدور بخششانه بکلیه دوائر اجرائی است مبنی بر اینکه کفالت و ضمانت را بموجب سند رسمی اخذ نمایند والادر و ضعیت فعلی - توقيف ضامن یا کفیل بوسیله دوائر اجرائی جرم و قابل مجازات خواهد بود .